

Albert-Lőrincz Márton**(Rózsa)**

Mellemre tűzlek.
A szeretőmnek adlak.
Gödörbe vetlek.

(Öcsém)

Harang haragja
hullik harmat-hajamra.
Vértelen rózsza.

(Akherón)

Fölszárad a könny,
szárad s lehull a rózsza.
Ki belépsz, NE SÍRJ!

Alexy Miklós

felperzselt tájban
rózsavirág fuldokol
megfeketedés

kibomló szirmok
felettük méhek násza
rózsavirágzás

már alkonyodik
s elhalkulnak a rózsák
álmunk közelít

Antalffy Yvett-Hildegard

haiku-rózsa
tizenhét szirmán harmat,
s tüske-oltalom

Arany Júlia

Semmi, csak a csend.
Mégis a mindenség: a
rózsán harmatcsepp.

Ászványi Tibor

aszteroidák
kisherceg rózsaszála
melyikén vár rád?

Baki Eszter

rózsa mindenütt
természet alatt felett
soha enyészet

Barabás Irén

Rózsaablakok
ívén fények játszanak,
múltról mesélnek

Százezer rózsza
borítja Salzburg kertjét,
Mirabellgarten

Rózsacsokorból
kivett egyetlen szál is
üzenetet hord

Barnkopf Zsolt

Hó alatt szunnyad,
Nem látod, tavaszra vár
a rózsailat.

Baranyai Attila

Álom

Rózsailatok
úsznak ódon kert mélyén,
fénylő nappalon.

Vörös szirmaik
meg-megremegve nyílnak
mint az ajkaid.

Fák között a szél
könnyed etüdöt játszik,
s lebben a szatén.

Szító nézéssel
ringsz felém, sóhajod száll:
s csókokod felébred...

Barna Júlia

Szent Erzsébet rózsái

rózsákat viszek, mondta, és kosarában a kenyér rózsákká változott, melyeknél rózsább rózsák még sosem voltak, színeket lobbantottak, egymáshoz simultak, mégis mindegyik külön ragyogott; kanyargós ösvényeken suhant, mint egy látomás, emelte, vitte a lélek, egyre feljebb, nem húzták le szavak, szenvedélyek; egyedül volt, de minden vele tartott, függönyét széthúzta előtte az éj, a vihar visszavonult más tájakra, a virágok felneszeltek, boldogan illatoztak, a madarak legszebb dalukat álmodták, a sötétség kifényesedett a ruhájába szövdött csillagoktól;

a rózsák halkan
énekeltek hullottak
a csend szirmai

amikor a kunyhóba megérkezett, egy kisgyerek sírt, éhsége az álommal küzdött, és mindig leteperzte, a rózsa kenyérré változott megint, minden kenyérnél ízesebbé, a gyermek pedig gyermek lett újra, mosolyát szórta az álombirodalmon innen és túlra; az idő megállt, a pusztulás szünetelt, ami harag volt, elcsitult, a káosz elsimult, a szívekből galambok szálltak fel az égre; a szelíd erő varázslatában áldásra váltott a szándék; abban a valóságból kiszakadó pillanatban, a gőg és alázat között bukdácsoló, száználmas világ végre az lett, aminek a vágyak festik: a jóság ünnepe, ahol az életnek mindenki győztese,

fátylas pillanat
rózsa-káprázat a szép
szebb nála a jó

rózsa-filozófia

nem értem a rózsát, zavarba ejt, változania nem érdemes, magánál több sohasem lesz, túlgondolt gondolat, folytatni nem lehet, ami tökéletes;

hibával teljes
ami él: miről beszél
a rózsá-tökély?

hajnal és alkony rokona, vagy hűvös selymeké, magyarázat nélküli lény, büszke, szép, de semmi megdöbbenő, meglepő, torokszorító, szívmengető; szép a szépségért, ez a lényege, közömbös, mintha mindegy lenne, hogy ide vagy oda, mindig, vagy tán soha,

rózsa: igazság
ami nem forgat fel és
nem röpít tovább

a többi élőlényhez hogy viszonyul? mit vár tőlük? csodálják? utánozzák? irigyeljük? vagy a szépség terhes, fásasztó

a figyelem? semmi nem az, aminek lát-
szik, lehet bámulatos, nagyszerű, de bű-
nös, vétkes, beteg, méreg-keserű, gyanú
szövi be a tökéletest: léte mérgező, ha-
mis? leplez valamit? türelmes elmúlást
tanít? csak azért szép, hogy szeressék?

rózsa és tövis:
szépség erő egysége
kiért? ki ellen?

szépsége megérint, felemeli tán a lel-
künk? javít a világon, mint minden
észrevett csoda? megnyugtató ragyogás,
vagy üres nagyotmondás? szín-, illatkar-
nevál, méltóság, rózsa-bál?

a pillanat remekműve, a szép törté-
nése, beteljesült csoda? nincs több vá-
gya, szenvedélye, mint aki megálmodta
az életét, és már megtörtént vele?

mindig önmaga
nincsen pokla saját kis
mennyeiben lakik

vagy mégis a nyár titkos bánata hervad
benne, romlásában is gyönyörű, nega-
tív ragyogás, visszavont sugárzás, nem
lázad – nincs miért – odaadja magát
a nem levésnek, hervadó színeiben el-
enyészik, mint megbocsátásban a harag,

illat-szárny viszi
a rózsa-túlvilágra
a lelkét ősszel

rózsa-haiku

túl szépnek látom
elengedem nem marad
meg a szememben

harmatcsepp-ékszer
vesz a rózsa: a tökély
így fokozható?

lelke idegen
mint születésem előtt
elhangzott zene

szabad nem lehet
a rózsa sem: szépsége
börtönében él

illatruháját
fellebbenti a szellő:
meztelen rózsa

ki védi meg a
gyenge szépet: illata
buborékja tán?

mint aki meg sem
történt még az árnyéka
körbe-körbe jár

gyász és esküvő
a rózsának minden egy:
mosoly vagy könnyek

sikolt az őszi
kert: utolsó szenvedély
vérvörös rózsa

a rózsa mérték:
a tökélynek nincsenek
fokozatai

Bencze Bertalan

rozsdás

zöld ligetekben, zsombékos szigetekre
biztos lábbal lép a gyerek láb. súlytalan
testét nyápic lápi virág,
ifjú lelkét angyalok őrzik. gondtalanul
velük sétál.
könnyű lépte nem csoda: Isten, édes-
anya, apa, testvér él közelében...
...aztán a semmi jön, gyermekkort lero-
hasztó ördögi rozsdá...

s

a voltba vonz a
lapokba sajtolt rózsa
óarany bronza

Bencze Marianna

rózsa szirma hull...
minden elromlik egyszer
élet és halál

Születünk, meghalunk. A kettő között
pazarlás az élet,
a tévedésre ébredés: már késő...
Szarka körmével hagy nyomot a végte-
lennek hitt idő.
Elmúlnak szeretteink, s elmúlunk mi is.
Bebetetlen ágy a végletünk.

anyám rózsa volt
én mindenség ölében...
tán feltámadunk

Anyám volt az élet, mindenével tündö-
költ. Boldogságot font körém.
Most öreg s beteg, ezt az embert már
nem ismerem.
Anyámhoz szeretnék bújni! Visszakap-
ni őt.

bánatom túl sok
a haiku meg rövid
bimbótlan rózsa

Bibor István

Mindig új meg új
fejeket követel az
ollócsattogás.

Bibor Klára

A rózsán kis folt –
szíromlabirintusban
bolyongó hangya.

Boga Bálint

Megszúrt a tövis,
Megbocsátok: a szirmok
Kiengesztelnek.

A rózsa méltón
Önmagához: úgy fonnyad
Mint egy hercegő.

Bogdán József

Öled ébredő
rózsaszirmai fehér
hullámtengerben.

Mint fagyott rózsa
mellbimbóid udvara
sötétbe kékül.

Botos Ferenc

Háromszor

hajnali erdőn
ezüst harmattól ékes
vadrózsaszírom

rózsaablakon
tündöklő monstrancia
a felkelő nap

hűlő árnyékban
sohasem volt rózsaszál
tűnő illata

Böjthe Pál

figyelj a kecses
erő titkát suttogja
a szellőrózsa

a távolság zord
hangját hallom a rózsa
lágymillatában

az életerő
a sivatagi rózsa
gömbölyded bája

Börzsönyi Erika

Rózsa szirmához
hasonlatosan lágymill volt
szerelmem csókja

Rózsa folyik át
a rozsdás kerítésen
múltból jelenbe

Beteg kisfiam
arcán lázrózsák, múltból
világítanak

Bősze Éva

Felragyogtatja,
tárja fénylő szirmait,
nyílik egy rózsa.

A kert közepét
rózsabokor díszíti,
körötte méhraj...

Czifra Adrienn

rózsailleszt száll
langymill sem mossza el –
bőröd árasztja

Csádó Gusztávmné

Rózsaszirmok közt
Álomba merült hernyó
Pillangóvá vált

Csata Ernő**Csalódás**

Esőt áhít a
kinyíló rózsaszirmom.
Jégeső hullott.

Elszántság

Szép futórózsa
törtetve romra kúszik.
Törmelékdíszlet.

Fohász

Rózsafüzéren
ősi ima araszol.
Remél a magány.

Hajnal

Rózsafelhők gyér
fátyolára fény derül.
Hajnalhasadás.

Kép

Rózsaszín arcon
dagadt, borvirágos orr.
Egy szeszönarckép.

Zsazsa

A nagy férjfaló.
Amit felró Zsaszának
a bulvársajtó.

Cs. Nagy Kriszta**Hajnali etűd**

A hajnali derengésben nincsenek éles kontúrok. Elmosódott a határ fény és sötét, éj és reggel intervallumában. Találkozás a színes-ködös impresszióban, a melankolikus múlt és rejtelmes jövő különös zenéjében, a jelen pillanatban.

Hajnalban a rózsa és a lég hűvöse egyesül. Minden harmatcsepp egy hajnali etűd.

Átizzik égen-vízben a végtelen tükör. Az aranykehely a harmat cseppjébe merül.

harmat nyújtózik
aranykehelyből kortyol
a nap rózsadalt

Csipkerózsa-lét

Vannak házak, amelyek kövültebbek az évmilliókat mesélő sziklánál. Vannak életterek, amelyek rejtőzködőbbek a zárt csigaháznál. Vannak sorsok, amelyek feketébb ízűek a koromegű éjszakánál.

Vannak tornyok, amelyek nem magasodnak, hanem élettelen kutat fűrnak. Vannak tüskék, amelyek nem védenek, hanem a lélek mélyébe marcangolnak.

Vannakévek, amelyek százéves álmot imitálnak, féléber önnönmagányban.

csipkerózsa-lét
a házra tuskemagányt
rétegez az éj

Elmúlás

Az idő nem halad visszafelé, és nem áll meg. A leereszkedő falevelet nem fogadja be a faág, de a szellő sem tartja meg ölében. A gyűrött virágszirmokat az idő nem simítja vissza. A legurult törmelék nem mássza meg a sziklákat.

Nincs visszaút.

Egyszer minden lehull, véget ér, elenyészik. De ha jó földbe fogan, elmúlása új életbe fordul.

rózsa szirma int
hervadt bársonybúcsút
ernyedten lehull

Várakozás

Más az ideje a finoman erezett levélnek és az átölelhetetlenül széles fatörzsnek.

Más az ideje az apró lámpású szentjánosbogárnak és a hűvösen fénylő csillagnak.

Más az ideje a kócos bárányfelhőnek és a végtelen mély óceánnak.

A csoda a mélyben rejtezik, áldott állapotban. Az idő méhében szunnyad, csendes formálódásban.

Aki megtöri a várakozás burkát, elveszíti a rejtező csodát.

A tiszavirág várakozási ideje három év, a repülés néhány óras csodájáért.

A bimbóban benne él a kibontott virágszirom és illat – a várakozás ajándéka.

még várd a csodát
ne siettesd a rózsá
alvó magzatát

***

bimbóállapot
titkot rejtő rózságy
hamvas zárt burok

Danyi MelindaVariációk rózsára**Dac**

Rózsás orcádat
szűrös tekintetteddel
hervasztod. Be kár!

Remény No. 1

Rózsafüzérek
morzsolnak csendes imát
galambok elé.

Remény No. 2

Ujjbegyeimmel
morzsolok csendes imát
rózsafüzérré.

Lovas betyár

Gyűlik a Tövis
Boris haragja Rúzsza
Sándor talpában.

TestIsÉg

Testemre borulsz,
láz éget, torkom szorul.
Én rózsahimlőm!

Sub rosa

Oltalmam alatt
titkaid biztonságban
szírmot bonthatnak.

Cseke Ibolya

Letépett rózsza:
szíromcseppet könnyező
hervadó halál.

Dávid Adél**Krisztus**

Ma megérintett
az aranyrózsza – ez a
szeretet nyelve.

Egry Artúr**szellőrózsza**

vágyva szép halált
szerteszórva szírmait
végsőkig dacol

Farkas Cs. Tekla

Rózsával fedj el,
Ha eljön a bús halál,
Szírmába temess!

Fazekas István**Gencso Hrisztozov szeme**

Törökök jöttek.
Sós kútból, kerék alól
nyílnak a rózsák...

Fer-Kai**Szent Margit kolostora**

sziget rózsája:
tüskéi omló kövek,
kelyhe puha menny

Elnyíló rózsza

kihülő földön
parázs – tűzlelkű bokor
vére csepereg

Futórózsák a falon

Virágözön-fal
mögött harang zengedez –
rózsák hangja: csend

Fucskó Miklós**(Aszály)**

Cserepes földön
rózsaszirmok: összeér
keménység, lágyság.

(Temetői anizs)

Rózsafejeket
ringat sírok fölött a
lélekharangszó –

Gál János**Tüнемény**

Belvárosi rom,
murván nevelt rózsató
kövekre nevet.

Habos László

Alkonyi szélben
rózsaszirmok szállnak.
Fejfádon könnyem.

Csókot, tört rózsát
s mindent, mi még megmaradt
hervadásomból.

Hajós Flóra

fagyott ablakon
a sápadt jégvirágból
alkony-rózsza lesz

Halász Zsolt

A rózsám csókol
Vércseppet az ajkamra
A nyoma örök

Hegedűs Ilona

Szirmok rúzs színe
névnapodra többet ad mint
rózsakert képe.

Csipkerózsika
ma megmentendő úrfi.
Egy kocka lovag.

Herczeg-Vecsei Katalin**Rózsa**

Tüskés karjaid,
virágok királynője,
nem rémítenek!

Hiába szúrsz meg,
és serkented ki vérem,
vázámba teszek!

Rózsabimbó

Szerelemillat
lengi körbe a kertet,
kinyílt egy bimbó.

Hollós Judit

téli szakítás –
rózsaszirmokból épül
újra a Tejút

két haza között –
szögesdrót hímez tövist
a hold-rózsára

Horváthné
Erdélyi Zsuzsanna

Vörös rózsának
zöld levelén fehér hó:
Hazám színei.

Kis, fényes zöld pont:
rózsabogár szundikál
illatos ágyban.

Rózsa kelyhébe
mint simogató kézbe
fejem lehajtom.

Horváth Ildikó**Rózsa**

fekete-bíbor
bóduletből – csak ha nyers
erő kirángat

Bimbó

ha belém nyitnál
rád zúdulna didergő
mezítlenségem

Horváth Péter

Tán csillag küldte:
szentjánosbogár szállott
egy rózsaszálra.

Ne tépd a rózsát:
katica vall szerelmet
fehér szirmain.

Holdas éjszaka:
rózsám megannyi szirma
ezüstben fürdik.

Rózsaaág remeg:
imént röppent róla el
egy cinegepár.

Kántor Krisztián

párolgó zápor
kis ökörszem billeget
rügyező rózsán

olvadt napfényben
hólé lassan csepereg
alvó rózsákra

Kertész Nóra

szép rózsalugas
szivárvány-ívben hajlik
vad orgiákon

borzolt szirmokkal
labdázna görgő szelek
szorongnak lelkek

csipkés orcapírt
csipkednek éles tuskék
megdőlt szárazon

erőszakos méh
bibéken táncolva lép
beporzásra kész

szép kelyhe mélye
ont mézédés illatárt
szétfolyó nektár

kéjjel tetszeleg
hullámzó levelei
lassan peregnek

remegve rezgő
ezer színes rózsaszál
megadja magát

szárban szakadva
megvágott fájdalommal
mind párra talál

selyemszín párnán
foszlik, csúszik pártája
a föld sarába

rózsaszín álma
lett orgiázásakor
virágos veszte

Kerti Károly György

napsugár tör át
rózsaablak üvegén
sorsodra vet fényt

földi szivárvány
pázmái között hajlong
egy rózsakertész

a tavirózsák
végleg gyökeret vertek
Monet vásznain

kék rózsafüzér
szemei gördülnek le
kérges ujjakon

a repedésben
kövirózsa lelt tanyát
már terjeszkedik

Kiss Attila**Téli rózsák IV.**

A remény miatt
éli túl minden rózsza
nálunk a telet

A rózsza télen III.

Tavaszbba vetett
hite kemény, akár az őt
szorító föld

A rózsza télen IV.

Hosszú éjeken
tisztelik hullt szirmait
fenn a csillagok

Kiss Géresi Eponin**Kosztolányi Dezső rózsája
Balassi Bálintnak**

„A nyár bedobta rózsakoszorúját
/ múlt este a nyílt ablakon.”
(Kosztolányi Dezső)

Kardélre szirmok
hullanak. Kettébe szelt
tüske a sírvers.

**Ady Endre rózsája
Krúdy Gyulának**

„Utálok a rózsát...”
(Ady Endre)

Vérem rózsáktól
rossz. Éjszaka pillangó
szívja: cemende.

**Arany János rózsája
Kazinczy Ferencnek**

„Mint egy rózsagyepű, úgy ült a leányság.”
(Arany János)

Új szó: szélrózsa.
Bármely irányba veled
lehet indulni.

Koosán Ildikó**Óda a rózsához**

Rózsa! Te

királynőpompa,
féltett porcelán ékszer,
ünnepi oltár;

bársonnyal bélelt
bölcső, harmatringató
drágakőkegyhely;

tavasznapkeltén
litániába rejtett
szerelemóda;

csöndillat-futam
eolhárfa-pengető
lélekhúrokon;

lész sóvárgóid
össztűztekintetétől
karbunkulusszín,

fűszeres nyári
dallam, áhítatszoltár;
de őszül az ég;

állva halunk el
mind kik dalra születünk –
temetetlenül.

Könyves Mirjam**Magányos ház**

Vadrózsa kerítés
Otthagyott vágyak őre
Csend, rózsák, semmi.

Lajkó T. Zalán

Rózsaút

Zöld bimbólabda,
mit rejtegetsz? Csak feszengsz,
pirulsz – míg hasad

felhasad – bomló
szirom-szoknyák alatt csöpp
alsószoknyácska,

ránca már simul,
fodra még rejt, hisz' amit
dédelget – por az,

nyers, zsenge hímpor –
a kerge-fürge szél még
szét nem hordhatja!

Érjen férfivá –
s majd ereje teljében
lódul útjára –

bódító, huncut
tavasz! – Fújj, szél, mámor, hajts,
szerelem duzzaszt,

lelném bibémet,
tapadnék babámhoz, nász
vár rám, varázsos

átlényegülés!
Sok-sok magocska hulljon
a földre, a dús

agyag-emplőre,
eresszen gyökeret mély
sötétbe, s szívjon

csillagmezők hunyt
porából ruhácskát, szép
testet magának –

magból majd magonc,
bókos, sudár szár ered,
levél, s lám, bimbó,

két rőt bimbócska
bólint a szárhegyen, bont
kelyhet, lágy, selymes

szirmuk mosolyog...
Nyissz, nyissz. – Szegetten hová
kerülnek?! Lázás

tenyérből szavak
remegős árján izzó
tenyérbe egyik –

s párja, a másik?
Hideg kőlapra teszik,
elszárad, porát

a szél avarral
kavarja, huss, felkapja.
Ki látja? Csak a

vén templomtorony
fényben fürdőző szeme –
rózsaablaka.

L. Horváth Zsuzsa

Szirmok a szélben,
hervadt rózsákként hullunk
a feledésbe.

Rózsákat ringat
ezüst harmatú hajnal
égi könny perreg.

Vérvörös rózsza
rózselángként lobban el,
közeleg a tél.

Lovász Krisztina

Rózsák Borges sírjára

Rózsafolt arcán,
halott apáca. Szűz tőr
tigrisben ragyog.

Haiku-rózsát
hajított hajába, szó-
tagolt szerelem.

Így pihen sírján
a rózsza: ideáig
lehullt szirmokkal.

Vetkőző rózsza
illatozik a könyvben,
az idő lapoz.

Alvó könyvtárban
vakon lapoz álmokat.
Sziromsuttogás.

A vak pupillán
visszatükröződő éj:
fekete rózsza.

A költő alszik.
A rózsza álmodja őt.
A tigris ásít.

Mélységes rózsza:
szobámban illatozik
örökké a vers.

Ki látta Borges
lángoló vak rózsáját
az alkonyatban?

Kard éle nyakán,
ő volt a legszebb. Egy volt,
s feledhetetlen.

Elhervad egyszer
a *misztikus rózsza* is.
A múzsza halott.

Elhervad egyszer
a *misztikus rózsza* is:
a költő halott.

Ha vidám: dalol,
iromba szirmokat szór.
Milonga d'amor.

Rózsaidőben
álmodik, bársonyt ölel
a dermesztő tél.

A Hold kertjében
egyedüllét bimbója
napsütést remél.

Mennyi rózsza, a
papíron örvénylik mind,
szétfújja a szél.

Rózsakoszorút
hord össze a szél, sírján
egy tigris pihen.

Lőrinczy Barbara

jégtestű rózsák
szőnek szíromba álmat
sosem felednek

haldokló rózsza
sós óceán szájával
szívta ki lelkét

szőke szíromra
ereszti csöppnyi lábát
apró tűzbogár

csöndes a kertem
szelíden szundít mélyén
a rózsabogár

tömör szagával
rózsavér hull a földre
sikoltó tövis

száz tavirózsa
elringat karjaiban
mezítelenül

rózsavirágok
kövesednek fénytelen
szembogaradba

M. Nagy László

gyilkos robbantás
a rózsák elhervadnak
a gyász itt marad

Markovity Radmila

Csalódás

Rózsacsokkal,
bűvös illattal jöttél.
Tüskéje maradt.

Mayer Imola

Rózsa, hallod-e
álmodban méhek zaját
kik benned jártak?

Rebbenő szírom,
egy hangya lépte mozgat
most világokat.

Mersdorf Ilona

búcsú

rózsává nyíltam
éltre csókoltalak
de tüském megölt

Mészáros Ildikó

nemesi rangját
ősi vadhajtság adta
a palást már új

rejtsd el a rózsát
de ne a kabát alá
áruló illat

Mészáros Mária

Lángot vet a nap,
Jégvirág rózsák sírnak
Néma ablakban.

A kertben csend van.
Rózsaillat ölel át
Minden fűt és fát.

Rózsák szirmait
Ringatja a tó vize.
Lengedez a szél.

Móritz Mátyás

Merengő rózsa

Anyám vállára
a sok fekete rózsa
szinte úgy szakad

akár az örök
akár az átálmodott
égő kárhozat

Szomjas szívemmel
e földön már nélküle
kell most epednem

és megpróbálni
rózsaszínre festve a
borongó kedvem

és bevallani
neki mindazt, amit még
egyszer sem mertem

suttogva csak az
örömről, leroskadva
egy rózsakerten

miközben a gyász
szinte felperzsel, minden
látást elvakít

szemem sötétje
szokja a hervadt rózsák
hulló szirmait

amerre járok
sárga és lila, rózsák
magokat vetek

az ijedségtől
csak dadogok, és lassan
be is rekedek

a sorsot nem is
egyszer igazságtalan
rossznak gondolom

az árvaságom
töviskoronájától
sebes homlokom

örökké tartó
november van nélküle
égen és földön

nem is sikerült
a csöndsvatagon túl
mást örökölnöm

csőrében vitte
el egy madár, akárcsak
a halál csősze

hogy idő előtt
beköszöntsön számomra
a lelkem ősze

rózsát nevelek
holmi enyhe gyógyírként
a nagy kínomra

hogy velük hűen
némán borulhass te is
majd a síromra

hogy legalább te
borulj idővel le rám
örökkön sírva

szíveddel mely oly
piros mint a rózsáknak
lefelő szirma

anyám, válladra
a sok fekete rózsa
szinte úgy pereg

hogy fáj a karom
amivel több ezerszer
nem öleltelek

Mukli Ágnes**Sírkő**

Kőszirmú virág...
örök éj verejtékén
beteljesülés.

Megtépázott

Villámló eső
bontotta könnyes szirmok,
földre temetve.

Falvédőről

Évekig néztem
anyám hímezte rózsát,
vártam, éledjen.

Nagy-Eged Boldizsár

Vérvörös rózsza
Andalítóan lángol;
Egymaga a nyár

Rét királynője
Mélyvörös színe előtt
Pipacs hajbókol

Nagy István Paphnutius

Sírodon rózsák
Mefagyott rőt szirmain
Jégvirág csipke

Mondanék érted
egy imát. Sohasem volt
rózsafüzérem.

Németh Erzsébet**Mini – rózsafüzér**

Hallgasd meg, Uram
szíromló imámat, ha
néma is ajkam!

Tudod, mit akarok
mondani neked, kérlek
hát: rózsának láss!

Szenvedésemet
s a csodákat köszönöm,
mint a hervadást.

Nem kérek többet
annál, mi embernek jár –
bár virág vagyok.

Büntüskéimet,
Uram, szaggasd le rólam,
ne szúrhasanak.

Jósággal áldj meg,
ölelő karjaid nyújtsd –
zuhan a világ!

Hitemmel kérlek
– ajkam kiszáradt folyó –,
hallgasd meg imám!

Orgoványi Anikó

Rozsdatemető
szocializálódott
rózsabimbója.

Pacl Ábri Judit

Vacog a távol
Lázzsákerttet épít
a látóhatár...

Fáradt rózsafák...
Kelyheik vérvonalán
alázat piheg...

Karcsú vázában
halálra szúrja egymást
kilenc rózsaszál...

Pálmai Tibor

Kívül, tövisbe
záródó másság karma.
Belül, nyitott szív.

Rózsaablakon
beszüremelő Hitetlen
napszínű hitben.

Szélrózsa tekint
minden gyermeke felé:
bókoló erdők.

Rózsafüzéren
kapaszkodó szentekkel
pereg életem.

Zuhanyrózsákon
vízkőbogarak gyűlnek.
Örök kötődés.

Csipkerózsika.
Lassú lélegzetvétél:
mesés magányban.

Gázzsák. Kék fény.
Hideg fém, meleg kezek.
Tearózsák gőz.

Papp EmeseEcce Homo

Az ember aki
egyszerre a szírom és
a tövis maga.

Petz György

A légy, aki fürdik
benned, többet tud rólad,
mint én, ki ültet.

Tüskén virág él,
és a színe épp olyan,
akár a vérem.

A rózsák Rózsák.
Hogyan találhatnád meg,
ha te csak te vagy?

Labirint-rózsák –
kivágom tüskéiből
és beleveszek.

Pipics JánosSziromhullás

rózsalelkű árny
selyemre ég az arcod
s fogynak szirmaid

Magányosan

hajnali szírom
rózsát takar be a köd
úton egyedül

Plesovszki Hajnalka

„Brontë után”

Büszke rózsá, törd
meg a szárát, ujjaid
bánják tövisét!

Tövised átdöf,
vérem vörösen csordul,
kegyetlen rózsá!

Nippon virágai

Ha bazsarózsa
lenne a rózsá, érte
sírnál vérkönnyet.

A rózsá szárá
megtörik, a krizantém
inkább meghajol...

Rózsám nézd, a sok
cseresznyevirág miként
hullik a földre!

Pócsi Andrea

szerelem és dac
gyakran egy töről fakad
rózsá a porban

hány rózsá bánta
esküvő volt délután
szirmok lapátszám

Puchla Nikolett

Rózsá szirmait
A szél tovasodorja:
Szerelmes könnyek.

Reichenbach József

Fehérlő rózsá
Princípiuma nem más,
Mint lélek szilánk.

Rohrer Margit**Fohász**

Mária, mennyek
rózsája, szeretetet
hints a világra!

Rozán Eszter**Tűzijáték**

Ki tudja, hányadik veszekedésen voltak
túl. A nő megint késett, a férfi türelmetlen-
kedett. A tűzijáték már rég elkezdődött,
amikor megérkeztek az emberekkel zsú-
folt parkba. Hangos durrogás töltötte be
a teret, galambok menekültek fejvesztve.

– Bocsáss meg! – szorította meg a
férfi a nő kezét.

– Te is nekem! – válaszolta a nő.

Elragadtatottan bámulták az eget.
Színes alakzatok jelentek meg, majd
hulltak a mélybe. Rózsá formálódott
pontosan fölöttük, csillámporként ölelve
át kettejüket.

langyos éjszakán
összegyűjtötted rózsák
ősi énekét

Harc a rózsákkal

sötét utakon
rózsatövis karmolja
lelkünk kincseit

Gyommal benőtt ösvényen vándorol,
lábát csalán csipkedi, tövis karcolja, haja
csapzottan lóg a homlokába. A távolban
mennydörgés, baljóslatú felhők uralják
az eget. Fura nesz hallatszik a bokrok
alól, gyík surran a kövek között. A fe-
je fölött összecsapnak az ágak, varjak
figyelik kárörvendőn. Áthatolhatatlan
bokrok állják útját, hagyja, hadd kar-
molják véresre a tüskék. Csatarendben
sorakoznak a rózsák, csak hosszas harc
után érti meg, eddig, és nem tovább.

győztesnek hitted
a távolodó időt
ajtót nyitottál

Ima

Fejét előrehajtva ül a templom pad-
jában, körülöleli a csend. Tömjénillat
száll a levegőben, gyertyák pislákolnak
az oltár előtt. Megborzong, összehúzza
magan vékony kardigánját. Arca meg-
tört, szemében végtelen szomorúság.
Ujjait összekulcsolja maga előtt, elve-
szett kedvesére gondol. Feltámad a szél,
nyitva hagyott ablak nyikordul valahol.
Szeméből könnycsepp gördül, nem törli
le, hagyja, hadd folyjon tova. Imájában
összeér lét és idő. Tétova mozdulatokkal
eszmél, kisütött a nap, sugara aranyár-
gán hatol át a színesre festett üvegen,
rózsamintát rajzol a túlsó falra. Megba-
bonázva nézi, azzal a meggyőződéssel,
hogy ő és szerelme nem váltak el örökre.

fénykoszoróban
álom és valóság csak
megtört pillanat

Rózsa Iván

Lány-panasz

Az én rózsám már
Ágyúöltelék-jelölt:
Sír a magyar lány.

Pink Panther

Rózsaszín párdúc –
Egy gyémánt, miért versengsz;
Egy film, min röhögsz...

Bálványok

Pink Cadillac, és
Pink Floyd, rózsás bálványok:
Masszív ikonok...

Rózsa Iván

Nomen est omen:
Chorijambus a nevem.
Így költő lettem...

Aranypolgár

Utolsó szavad:
„Rózsabimbó!” – és véged...
Pá, Aranypolgár!

Sacarita

Jézus

Szíve rózsája
Kopár ágainkra fut
Lelkünk kertjében

LáZRózsák pírját
Csokorba nem kötheted.
Ördög vigye el!

Sánta Hajnalka**Rózsacsokor**

Villanyoszlopon
rózsacsokor – hiányzik,
ki innen ment el.

Sárközi Richárd

Ha rózsát ültetsz,
számold bele a tüskét
a teremtésbe.

Imát imára –
nem hagyja szóhoz jutni
Istent a füzér.

Rózsabokornak
nem állít emlékművet
a türelem sem.

Simon Zoltán

Forró zsarátnok
és szenes deszkák között
megperzselt szírom.

Stenszky Cecília**Gyász**

Rózsafa ágyunk
– hiába ígérted meg –
bimbóban maradt.

Stanczik-Starecz Ervin**Rózsa és vadmeggy
Bara & szakura**

ó szakura ó
már nem bódít leved
rózsák bora kell

rózsa a hajnal
vén magammal mit kezdjek
új napom rég vak

tiltott rózsakert
körül vadmeggy buján hajt
átnövök hozzád

illó fényolaj
szédítő imaszaké
tört rózsagyónás

feküdj le ne félj
napvörös rózsabort kapsz
itt nincs már tövis

Rózsaszent tükör

látlak Ferenc jöjj
vérző kétség úz hozzám
maga a rózsa

égbe fagyott hold
téli éj menj celládba
légy átszúrt rózsa

kétséged vére
folyjon fehérén jöjj ki
holt rózsabokor

mutatom magam
nincs hó hideg sebrózsa
ölel a tüske

Szaló Rebeka

Könyv lapjai közt
Van egy rózsza: meghalt, és
Örökké él ott.

Hold a tó vizén.
Helyén az esti égen
Egy tavorózsza.

Száva Csanád**(tövissrózsza)**

az első rózsza
ereje tövist növeszt
a többiekre

Szente B. Levente**Célkeresztek**

a szakadó esőben
fejet hajtó rózsákat
célkeresztek borítják

Tanítások

jó anyám, jó apám!
tanítások
a rózsák hallgatására.

Szepsy Eleonóra

Úgy érzem, rózsza
vagyok. Istenem, neked
nyíltam! Fogadj el!

Szigetvári Zsófia Petra

Mikor átnyújtod,
megáll az idő, de élni
fog a pillanat.

Szilveszter Zsuzsa

A rózsza régi
vagy az illat ugrik át
az idő burkán?

Lélegző rózsza.
Lüktetését éreztem
a titkainkban.

Szórád Mónika**Kínlenyomat**

Zúzmara marta,
rózsatüske karcolta
lélekszárnyamat.

Két tér egyben

Égfeletti él,
Égalatti elhallgat
rózszaszíromban.

Kiszabadítja

Haját kibontja,
mint a rózsza szirmait:
beteljesedik.

Hódolat a szentnek

Ujjaim szórják
fehér rózsák szirmait
megszentelt térben.

Szöllősi Bernadett**Nő a rózsa**

úgy alkotta meg
az Isten a nőt, mint
a rózsát: ki nem
tudja, hogy érjen hozzá:
könnyen vére serkenhet.

Tamási Orosz János**Virág**

titkok szöttese
szólsz ám ő az adj' Isten
örök derűje

Pörpatvar

I.
nem becézem, ez:
tüs. Szögelni lehetne
véle koporsóm!

II.
vérig ha sértesz
mégsem haragszom; bolyhod
semlegesittysutty...

Véset

Rendületlenül
ül s figyel a Rend. S nevet
a rózsafüzér.

Tamásné Mitiner Mária

Avarban jöttél,
rózsaszírom szőnyegen
mentél el tőlem.

Tar Károly

tetovált rózsa
színpompás és szagtalan
melleden lüktet

rózsalugasban
illanó illat minden
reménytelenség

arcod rózsáit
beteg lázad hevíti
fájóan szép vagy

Tarjáni Antal**Fehér rózsa**

szivárványból font
színtelen gyászkoszorú
Szűz nász az éggel

Tekse József

Lábam előtt szó
szirmából szőnyeget az
éj ágyába hűz

Tóth Ágnes**Hallod-e?**

Hallod-e, hogyan
sír a rózsa, ha hervad
szirmait ejtve.

Tillmann Pentele**Hányattatott sors**

egy labdarózsa
pattog viharos szélben
kis ágrólszakadt

Mozgó pont

tavirózsa közt
lavíroz a sikló, csak
a feje látszik

Halálos szerelem

vörös rózsá, mint
vértócsában az örvény
szemedben tört fény

Tóth Judit**tövishegek**

rózsatövisék
hegei nyomát látod
ráncos kezekben

Tuboly Erzsébet

Rózsába tévedt
Egy kalandvagyó hangya.
Bódultan sétál.

Rózsafa pipa
Pöfékelő öregúr
Arcán bölcs mosoly

Rideg január
Fekete rózsá gyászom
Hiába ima

Öreg pár ballag

Csendes rózsálugasban.
Egy üres pad vár.

Valyon László

Vérfoltos a hó
csipkebogyó-sebeken
friss gyolcstakaró

Ványai Fehér József

Ki rózsát szakít,
nem én vagyok, ki nevel,
az leszek én, az.

A legszebb ágán
anyám rózsafájának
maradt még bimbó.

Vercsek Györgyi

édes anyaföld
hulló rózsaszirmokat
fogad örökbe

tearózsafej
baldachinját teríti
apró rovarra

romos házfalra
tündöklő futórózsa
lehel életet

illatos bokor
apró babarózsákat
ölel magához

Vass István Pál

stigma

golgota-virág
szög és szuronyhegy döfte
eleven rózsa

vágy

örvénylő öled
kibomló rózsabimbó
szomjazó kehely

patyolat1

törött tó tükrén
békanyál és hínár közt
tavirózsa ring

patyolat2

a szenny és mocskok
fölött vizet virágzik
a zuhanyrózsa

várákozás

keringő kerék
mozdulatlan tengelyén
szélrózsa fordul

rózsák háborúja

lancaster és york
dinasztiák viszálya
királyi trónért

rózsafüzér

imáink láncá
ég és föld között őrl
az imamalom

Vermuth Attila

Buzgalom

Szelíd anyóka
ujjaitól virágzik
egy rózsafüzér

Katedrális

Földöntúli fény
kévéit bontogató
rózsaablakok

A kihülés virágai

Egy hajléktalan
gázzórsákról álmodik
a kapualjban

Wanek Judit Klára

Tél tarolta kert
hódunna alatt pihen –
rózsát álmodik.

Szárított rózsa –
időtlenségbe lopott
élet alkonya...

Rózsák, madarak
múlásunkba hullanak
szírommal, tollal.

Szirmát nem tárja
a sivatag rózsája
holt táj virága.

Wilhelm József**Amikor elszabadulnak
az indulatok**

Fekete rózsák
egy botanikus kertben.
Ez is rasszizmus?

Zentai Eta

Ártatlan, fehér
rózsa alvó szíveken
Sötét fájdalom

Zsatkovic Edit

repcemezőben
férfivá változott fák
dobolnak ritmust
sámánok dervistánca
bájjal tündérrózsákat

csipkerózsa-lány
csipkebogyóbokorban
lilásan vacog
dércsípte zúzmarás köd
szél szagatja fátyolát

találtam bimbót
ingó-bingó-ringó lányt,
szerettem, óvtam.
Rátarti romlott rózsám
féltett – feslett elhagyott.

Kezében tartja lapunkat, Kedves Olvasó – hadd higgyük, hogy „nyert ügyünk van” így, mert törekvéseinket megítélheti, s határozhat arra, hogy adójának egy százalékát alapítványunknak ajánlja föl.

Ezt megteheti, ha kedvezményezettként

a **Cédrus Művészeti Alapítványt**

nevezi meg, adószámunk pedig:

18110661-2-41.

Köszönjük.